

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020022 17 Кж
Бања Лука, 15.02.2017. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Велка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених М.В. и А.Ђ., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020022 17 Кв 2 од 08.02.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.02.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, укида се рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020022 17 Кв 2 од 08.02.2017. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020022 17 Кв 2 од 08.02.2017. године, одбијен је приједлог окружног јавног тужиоца у Бањој Луци (у даљем тексту: тужилац) број Т13 0 КТ 0034183 17 од 03.02.2017. године за продужење притвора према осумњиченом М.В., против којег се спроводи истрага да је заједно са осумњиченим А.Ђ. починио кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. а у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио тужилац због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се исто преиначи тако што ће се према осумњиченом продужити притвор.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци овог рјешења, из следећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијаног рјешења, жалба тужиоца указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, при чему наглашава да образложење побијаног рјешења не садржи разлоге о одлучним чињеницама.

У оквиру чињеничне основе побијаног рјешења, аргументима изнесеним у жалби тужиоца, оспорава се правилност закључка првостепеног суда о непостојању основане сумње да је осумњичени М.В. починио кривично дјело за које се против њега спроводи истрага.

Основани су жалбени приговори тужиоца, у прилог тврдњи да побијано рјешење не садржи разлоге за свој закључак да не постоји основана сумња да је осумњичени починио предметно кривично дјело, као општи услов за одређивање, односно продужење притвора.

Наиме, када одлучује о приједлогу тужиоца за одређивање, односно, продужење притвора, у фази истраге, суд је дужан да анализира, а затим и оцијени доказе, које је тужилац прикупио и доставио, уз приједлог за притвор, те након тога да утврди и донесе свој закључак о томе да ли постоји или не, основана сумња да је неко лице починило кривично дјело.

У конкретном случају, првостепени суд је закључио да нема доказа да је осумњичени В. основано сумњив да је извршио кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. КЗ РС, а да прије тога, није анализирао и оцијенио доказе, већ у образложењу рјешења запада у противријечност, јер тај свој закључак гради на тврдњи „да то није описано у чињеничном опису Наредбе о спровођењу истраге“.

Одредбом члана 224. став 2. ЗКП РС је између осталог, прописано да наредба о спровођењу истраге, треба да садржи опис дјела из којег произилазе законска обиљежја кривичног дјела. Међутим, наредба о спровођењу истраге, није оптужница, већ је то акт тужиоца којим се отвара истрага, због чега, чињенични опис дјела из којег произилазе законска обиљежја кривичног дјела, не мора бити истог садржаја и квалитета, као и чињенични опис из оптужнице, обзиром да степен спознаје о кривичном дјелу и учиниоцу на почетку истраге не може бити исти као степен спознаје на крају истраге, приликом подизања оптужнице, па је циљ истраге управо утврђивање свих релевантних чињеница и околности у вези са кривичним дјелом и његовим учиниоцем.

У конкретном предмету, чињенични опис из наредбе о спровођењу истраге садржи и употребу силе од стране више лица (два осумњичена) против другог лица, и одузимање туђе покретне ствари у намјери прибављања имовинске користи, дакле, садржи битне елементе кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС.

Осим тога, овај суд запажа да је судија за претходни поступак првостепеног суда рјешењем број 11 0 К 020022 17 Кпп 2 од 12.01.2017. године, одредио притвор према обојици осумњичених. У образложењу тог рјешења анализирани су и оцијени докази приложени уз приједлог тужиоца за одређивање притвора, након чега је судија за претходни поступак утврдио

постојање основане сумње да су оба осумњичена починила кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1., а у вези са чланом 23. КЗ РС. Правилност и законитост наведеног рјешења, разматрани су у жалбеном поступку, поводом жалби изјављених од стране бранилаца осумњичених, па је вијеће првостепеног суда (састављено од истих судија, као и вијеће које је донијело побијано рјешење), рјешењем број 11 0 К 020022 17 Кв од 17.01.2017. године одбило те жалбе као неосноване, при чему је у образложењу другостепеног рјешења истог суда, потврђен закључак судије за претходни поступак о постојању основане сумње да су оба осумњичена починила предметно кривично дјело. Након тога, првостепени суд доноси побијано рјешење, у којем закључује да нема доказа да је осумњичени В. основано сумњив да је извршио кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. КЗ РС, при чему, како је већ напријед истакнуто, пропушта да анализира и оцијени доказе који су приложени од стране тужиоца и на којима овај заснива своју тврдњу о постојању основане сумње, што представља одлучну чињеницу. Притом, побијано рјешење, не наводи ни било какве нове околности или чињенице, које су се евентуално појавиле у међувремену и због којих би могло бити доведено у питање постојање, ранијим рјешењем утврђене, основане сумње.

Из наведеног произилази да су основани жалбени приговори тужиоца засновани на тврдњи да је побијано рјешење захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а истовремено, аргументима жалбе, основано се доводи у питање и правилност чињеничне основе побијаног рјешења.

Због тога је ваљало жалбу тужиоца уважити, побијано рјешење укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Приликом поновног одлучивања, првостепени суд ће отклонити наведене битне повреде, а оцијениће и остале приговоре из жалбе тужиоца којима се указује на погрешно утврђено чињенично стање, након чега ће моћи донијети правилну и закониту одлуку.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић